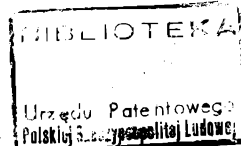

23 czerwca 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY F026. 9/10

Nr 3463.

Eugène Henri Tartrais
(Maisons Laffitte, Francja).

Kl. 46 C 4
46a, 9/10

Pierścieniowa komora spalinalowa.

Zgłoszono 20 grudnia 1921 r.

Udzielono 17 listopada 1925 r.

Pierwszeństwo: 22 grudnia 1920 r. (Francja).

Wynalazek dotyczy komory spalinalowej w silnikach z łbicami żarowymi na paliwo płynne.

Rysunek przedstawia w charakterze przykładu wykonawczego przekrój części górnej cylindra i tłoka silnika dwusuwowego, zaopatrzonego w komorę spalinalową według wynalazku.

Silnik posiada pierścieniową komorę spalinalową 1, mającą połączenie z cylindrem wąskim kanałem 2, w który pod koniec suwu wchodzi, pozostawiając pewien pierścieniowy prześwit 5, przedłużenie 3 tłoka 4. Przelotem tym uchodzi pod koniec skoku tłoka powietrze, sprężone w komorze 6 pomiędzy tłokiem a pokrywą cylindra. Powietrze wpada do komory 1, wirując według strzałek 7, podczas gdy rozpy-

lacz 8 wtryskuje w kierunku strzałek 9 paliwo płynne, które miesza się w ruchu z powietrzem. Zapłon początkowy mieszanki wywoływany jest świecą żarową lub w jakikolwiek inny sposób. Podczas dalszej pracy silnika zapłon powodują ciepłe ścianki i ciepło sprężania.

Cechę znamioną wynalazku stanowi konstrukcja komory spalinalowej.

Komorę właściwą 11 zbudowana jest z metalu lub ze stopu, nie ulegającego utlenianiu się i wytrzymującego dobrze wysokie temperatury, przymocowana jest do cylindra zapomocą pierścieniowej wkretki 12, wykonanej z takiego samego materiału i posiadającej kanał 2. Wkrętkę tę zakłada się od środka cylindra i wkręca się w komorę 11. Najlepiej jest, gdy wkrętka ta ma

gwint trapezowy lub prostokątny, gdyż zapobiega to rozkręcaniu się wskutek niejednakowego rozszerzania się materiału. Komorę 11 otacza płaszcz 16, przytwierdzony do cylindra zapomocą śrub 18, które jednocześnie mocują głowicę.

Część centralna płaszczu posiada powierzchnię oporową 19, do której przyciskane jest obrzeże komory 11 zapomocą naśrubka 20, mającego gwint najlepiej trapezowy i wycięcia 21.

W płaszczu 16 urządzone są kanały 17 do obiegu wody oraz pośrodku umieszczony jest rozpylacz 8. Płaszcz ten wykonywa się zwykle z dobrze przewodzącego ciepło metalu, na przykład bronzu, w celu najwydatniejszego chłodzenia rozpylacza.

Przyrząd montuje się w sposób następujący. Przedewszystkiem przymocowywa się komorę 11 do płaszczu 16 zapomocą naśrubka 20, który winien przechodzić przez dolny otwór tej komory; następnie ustawia się komorę 11 tak, aby świeca, o ile się nią posługujemy, znalazła się w odpowiednim miejscu. Część 11 i 16 można dopasować z pewnym luzem 22 dla uwzględnienia zmiennych odkształceń komory 11 pod wpływem jej ogrzewania się i stygnięcia. Części, tak już złożone, umieszcza się następnie na pokrywie (albo bezpośrednio na cylindrze, stosownie do konstrukcji silnika). Wreszcie zamocowywa się komorę 11 w tem położeniu zapomocą wkrętki 12, która posiada luzy 23 i 24, zapewniające swobodne rozszerzanie się tych części pod wpływem wysokiej temperatury.

Układ podobny gwarantuje swobodę rozszerzania się komory, mianowicie w miejscach połączenia, dzięki przesuwaniu się po powierzchniach oporowych, odpowiednio wygładzonych i wypolerowanych, w samej zaś części pierścieniowej dzięki wzglę-

nej podatności i małej grubości ścianek, które mogą być zastosowane wskutek podwójnego zamocowania komory. Cienkie ścianki są dobre i z tego powodu, że przy puszczaniu w ruch silnika bardzo prędko nagrzewają się oraz wymagają mniej drogiego materiału.

Części rozgrzane nie posiadają przeto sztywnych połączeń z częściami chłodnemi, a sama komora 11 posiada wszędzie temperaturę jednostajną, co zapobiega nieustannie zachodzącym odkształceniom podczas każdego ogrzewania i chłodzenia komory.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Pierścieniowa komora spalinowa do silników spalinowych, mająca połączenie z cylindrem silnika zapomocą centralnego kanału, do którego wchodzi przedłużenie tłoka silnika, znamienna tem, że stanowi odrębną część (11), przymocowaną z jednej strony do cylindra lub do jego pokrywy zapomocą pierścieniowej wkrętki (12), wkrębowywanej w centralny otwór, łączący cylinder z komorą, i tworzącej kanał przełotowy (2), z drugiej zaś strony zapomocą naśrubka (20) — do płaszczu wodnego (16) w miejscu, w którym przechodzi rozpylacz.

2. Pierścieniowa komora spalinowa według zastrz. 1, znamienna tem, że płaszcz chłodzący, otaczający ją, zrobiony jest z metalu dobrze przewodzącego ciepło.

3. Pierścieniowa komora spalinowa według zastrz. 2, znamienna tem, że płaszcz chłodzący utworzony jest z miskowatej głowicy cylindra oraz pokrywy (16) o formie miski odwróconej.

E. H. Tartrais.

Zastępca: M. Skrzyplikowski,
rzecznik patentowy.

